

هو الله - ای دوستان ثابتان عبدالبهاء، چندیست که بشارتی...

عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

هو الله

ای دوستان ثابتان عبدالبهاء، چندیست که بشارتی از آن جهات نرسید راه مقطوع بود و ارسال رسائل ممنوع و بلایا مانند امواج دریا عبدالبهاء دقیقه ئی آرام نداشت و نفسی آسایش نیافت فرصت تحریر نبود و مهلت تقریر نه ولی در دل و جان مشتاق یاران بود و متضرع بملکوت پنهان. در هر دم تأییدی جدید خواست و طلب عون و عنایت نمود تا احبای الهی مظاهر فیوضات نامتناهی باشند و دوستان قدیم بر عهد وثیق ثابتو مستقیم مانند و مستفیض از نور مبین گردند و در محفل انس همنشین شوند و انجمن را بهشت برین کنند و چنان متین و رزین گردند که بادهای مخالف را قوت تمکین بنمایند نظر بامرالله داشته باشند و اعلاء کلمة الله کنند و در راه حقیقت پویند و رضای حق جویند و اسرار الهی گویند. اینست امید از فضل رب مجید.

ای یاران از بلاای عبدالبهاء محزون مگردید محمود مشوید بلکه باید این بلا سبب مسرت کبری باشد زیرا در سبیل جمال ابهاست چه الطاف اعظم از آن که انسان مورد هزار تیر جفا در سبیل بها گردد. هذا فضل لا یشابهه فضل فی الوجود و هذه موهبة لا یضاهیها منحة فی حیز الشهود و نشکر الرب الودود ولو نحترق فی نار ذات الوقود و هذا اعظم المنی فی هذه الحیاة الدنیا و نعم الزاد هذا الزاد فی النشئة الأخری فی ملکوت الأبهی.

رب رب انلنی الکأس الطالحة بصهبا البلاء فی سبیل البهء و خض بی فی غمار بحار الارزاء فی محبتک یا رب الأسماء الحسنی و لا تقدّر لی یوماً لا اذوق السمّ النقیع فی حبک یا ربی الکریم و لولا البلاء فی سبیلک ماذا ینفعنی حیاتی و بما تمتاز عن مماتی لأنّ البلاء زاد فؤادی و راحتی فی مهدی و مونسی فی یقظتی و فرحی فی رقادی.

رب رب لا تحرمنی عن موهبة البلاء بین الوری حتی یحلوا علقم الجفاء فی مذاقی و تقرّ به عینی و ینشرح به قلبی فی ایام بقائی انک انت الکریم الرحیم المعطى المنعم العطوف الرؤوف لا اله الا انت العزیز الکریم الودود ع

ORIGINAL

AUDIO